

Μαρτυρία Γιώργου Παπαδόπουλου (Μαμαϊανογιώργ)
Για τη λιποταξία του αδελφού του Βασίλη από τον τούρκικο στρατό

"Τότε που λές, Τάκη, ο αδελφός μ(ου) ο Βασίλης υπηρετούσε στον Τούρκικο στρατό. Μέχρι πριν, λίγα χρόνια νωρίτερα, το 1908, το 1909 κανένα παιδί από το χωριό δεν πήγηνει στον τούρκικου στρατό. Μετά τα πράγματα άλλαξαν, πήραν κι δικά μας παιδιά. Ο αδελφός μου, ο Βασίλης ήταν μεγαλύτερος από μένα κι τον πήραν. Υπηρητούσει στ(η)ν Αλβανία. Του καλουκαίρι, τα πράγματα δυσκόλυψαν. Φαίνονταν ότι θα είχαμε φασαρίες. Οι τρανύτηρ(οι) ήξεραν ότι θα γίνει πόλεμος. Κανα δυο παιδιά δε θυμάμι, καλά τώρα, έφυγαν κατ' κατ' Ελασσόνα, στ(η) Λάρσα για να μην τα παρ(ου)ν οι Τούρκοι.

Ο αδελφός μ(ου) ο Βασίλης, μαζί με του Γιωργάκη (Γεωργακόπουλο Γεώργιο), ήταν στου τούρκικου. Εκεί τους είχαν για αγγαρείες. Ούτε όπλου, ούτε τίποτα. Όταν ακούσκει ότι θα γέν(ει) πόλιμος μη τ(η)ν Ελλάδα, το 'σκασαν απ' του τούρκικου. Εννιά μέρες μ(ου) έλεγε περπατούσε νύχτα. Τ(η) μέρα κρύβουνταν. Άπλυτους, νισκός, ξυπόλτους ντιπ! Όταν έφτασε στου χωριό, ήταν αγνώστους. Κι δώ πάλι κρύβουνταν για κάμπουσις μέρις. Αλλά κι οι Τούρκοι, φοβούνταν, δεν ήρθαν να τον ψάξ(ου)ν.

Πόσα μας έλιγει ότι πέρασε που να στα μουλουγήσου όλα. Ε! μιτά ήρθε το ελληνικό. ..."

Αφήγηση (απομαγνητοφωνημένο απόσπασμα, 1978)
Απομαγνητοφώνηση Τάκης Παπαθανασίου